

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N°. 62.

28. Maja 1828.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiednia d. 11. Maja. —

Śtósownie do ścistego systematu neutralności przyjętego przez Jego Cesarzką Mość podczas terzniejszej wojny między Rossyją a Portą Otomańską, odebrali c. k. Ajenci w Multanach i Włoszczyźnie zalecenie, iżby złożyli swoje urządowanie na przypadek, gdyby dotychczasowi Ho-spodarowie obudwóch Xięstw, przy których byli zawierzytelionymi, usnieni zostali od administracyi tychże Xięstw. Podług tych więc rozka-
zo, obadwa Ajenci, dowiedziawszy się, że Ho-
spodarom, przy wnijsciu wojsk ces. Rossyjskich
oznajmiono urzędownie nkończenie się ich do-
tychczasowej administracyi, zawiadomili dywan
Multan i Włoszczyzny o złożeniu swojego urzę-
dowania, i potem w d. 9. i 10. t. m. Jassy i
Bukarest opuścili.

(D. A.)

— Z Wenecyi. —

Jej Cesarzowicowska Wysokość dostojna Ar-
cy-Xiężna Elżbieta, małżonka JCW, Arcy-Xięcia
Najera, Vice-Króla Królestwa Lombardzkiego,
powiła w d. 9. Maja rano o godz. 7 1/4 szeze-
śliwie Xiążęcia. Wystrzały z dział ogłosiły nra-
dowanym mieszkańcom Stolicy to szczęśliwe zda-
nienie. Tak dostojna położnica, jakoteż nowo-
narodzony Arcy-Xiąże, iie tego pozwalają okolicz-
ności požądanego doznają zdrowia.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka.

Podług wiadomości z Bogoty z d. 28. Lu-
tego odebranych przez Jamaikę, Bolivar znajdo-
wał się jeszcze podówczas w owem mieście, je-
dnakże spodziewają się, iż wkrótce uda się do
Ohana na Zgromadzenie narodowe, lub do Ve-
nezneli. Listy z Kartageny z d. 10. Marca do-
noszą, że między Jenerałem Montillo, dowódcą
obwód, a Jenerałem Padilla, drugim dowódcą
wielkie miały zajść spory, które zdają się pocho-
dzić, z tego pytania, jaki rząd ma istnieć w Ro-
ry powstał przeciwko powadze Boliwara, musiał
uchodzić. Oto jest wyimek z listu pisanego z
Kartageny d. 10. Marca: »Wielkie rozruchy,

które między wojskiem panowały, dały powód do
wielkiej obawy, dla czego wszystkie składy An-
gielskich towarów zamknięte zostały i na drzwiach
takowych położono pieczęć Konzula Angielskiego.
Wojsko opuściło miasto o północy. Ostatni, bli-
sko 60 ludzi, którym chciano przeszkodzić w po-
chodzie, dali ognia i zabili dwie osoby. Położe-
nie nasze bardzo było smutne, gdyż znajdowali-
śmy się pośród nieukontentowanego pospólstwa,
a nie było ani jednego żołnierza do utrzymania
porządku. Spodziewaliśmy się, iż w d. 9. bę-
dziemy atakowani, i każdy przygotowywał się
bronić siebie i swojego majątku do ostatka, gdy
niespodzianie nadeszła część wojska z Turbako
pod Jenerałem Montilla. Padilla wsiadł na okręt
i nie wiadomo, dokąd popłynął. Wszystko zno-
wn jest spokojnem i składy z towarami otwarte
zostały.«

Gazety Panamskie donoszą, że w tej pro-
wincyi panuje największa niechęć ku Bolivarowi
i przeciwko proponowanej Konstytucyi federalnej
i że do rozszerzenia tego ducha po całej Kolum-
bii potworzono kluby. Wszyscy Deputowani do
Zgromadzenia narodowego uważani są za prawdzi-
wych republikanów.

(G. W.)

Portugalija.

Monitor z d. 11. Maja zawiera, co następuje :

»Telegraficzna depesza z Bajonny z d. 11.
Maja 1828 donosi, że Dom Miguel został bez
najmniejszego oporu Królem ogłoszony w Koim-
brze, Aveiro, Setubal, Villafranca, Viana i w
kilku innych miastach.«

»Lizbona jest spokojną i w Porto w d. 28.
bardzo było ciebo.«

»Terazniejsze zamiary dają zapewne do nie-
zwłocznego zwołania trzech Stanów.«

»Pewni jesteśmy, mówi Monitor, iż na przy-
padek, gdyby Infant istotnie ogłosił się Królem
samowładnym, Minister królewski, który tylko
przy Xięciu Rejencie jest zawierzytelionny, na-
tychmiast swoje urządowanie zawiesi.« (D. A.)

Hiszpanija.

Podług Gazet Paryżskich wszystkie pułki,
które składały załogę w Pampelunie, przeszły w
w d. 29. Kwietnia Bidassoę (jeden z tych stanął
już w Bajonnie). Jeden batalijon napastowali Hi-

szpanie, osadziwszy wzgórze między Tolosą i Ernani; Jenerał Hiszpański wysłał natychmiast wojsko Hiszpańskie, i kazał ich aresztować. Do Pampeluny nadeszła już załoga Hiszpańska. Niebawem opuszczą także Francuzi i Figueras, które zajmie Hr. Espana. (G. W.)

Wielka Brytania i Irlandya.

Na giełdzie londyńskiej mówiono o pożyczce 7 mil. funt, sz. którą rząd angielski zaciągnąć zamysła. Mówią także, że poczyniono zakłady, iż do 1. Maja 1829 wybuchnie wojna między Angliją i Francyją. (D. A.)

Rząd odebrał depesze od Admirala Kordryngtona. Eskadra angielska przy odestaniu takowych znajdowała się na morzu pod Moreą.

W d. 8. Maja wieczorem miała być w Izbie niższej wniesiona emancypacyja katolików przez Sir Francis Bardetta i P. Brougham. Spodziewano się liczne go zgromadzenia, i bardzo żywych rozpraw.

Wielki jest teraz handel między Angliją i Irlandyją; od d. 25. do 28. Kwietnia zawinęło na Tamizę 50 okrętów z różnych przystan Irlandzkich.

Bil względem zniesienia aktu świadectwa i korporacyi chociaż doznał odmian w Izbie wyższej i z tego powodu musiał być znowu do Izby niższej wniesiony, jednakowoż takowe odmiany zostały przez tę Izbę w d. 2. Maja przyjęte. Sądzą, że bil wspomniany otrzyma potwierdzenie królewskie przez Komisyją.

Na posiedzeniu Izby wyższej w d. 2. Maja wnioś Lord Darnley na złożenie komisji, która Izbie zdała sprawę ze smutnego stanu Irlandyi. Uczynił on uwagę, iż często się zdarza, że Irlandczycy, którzy stali się niezdolnymi do pracy, giną w wielkiej liczbie bez żywności. Grecy, sami nawet Turcy, co w Nawaryno pozostali, wzbudzili litość Anglików. Murzyni niewolnicy, w Indyjach zachodnich, znaleźli wsparcie, podczas gdy kraj, Anglii pobratymczy, do wielkiej radziny Angielskiej należący, tylko zimne i obojętne znajduje serca. Los wolnych irlandzkich włościanów jest smutniejszy aniżeli murzynów, niewolników. Niepozostaje im nic więcej, jak w wielkich gromadach przybywać do Anglii i Szkocyi, gdzie jako tani robotnicy przestając na kartoflach, krajowych robotników pozbawiają chleba, i niebawem taką samą mędzę na Szkocyją i Angliją sprowadzą.

Jedyny sposób zapobieżenia tak wielkiemu złemu jest kapitałów w owym kraju korzystnie użyć, i wspierać zaprowadzenie rękodzielni. Plan ten miał już zmarły Pitt, lecz nie mógł go przywieść do skutku, gdyż połączony jest

z pytaniem o emancypacyi katolików. Zaprzeczenie takowej ostatnim zatrważa kapitalistów angielskich, i dla tego niechęćłożyć swoich pieniędzy na zachęcenie tamecznego przemysłu, a tak aż do rozstrzygnięcia tego wielkiego pytania stan Irlandyi ten sam pozostanie.

Wniosek Lorda Darnley, po przymówieniu się przeciwko temu Xięcia Wellingtona, który go uważał za niepodobny do wykonania i ni ewłaściwy, odrzucony został.

W d. 25. z. m. przyszło w Wydziale skarłowym do pierwszego głosowania. Chodziło o zniesienie urzędu Jenerała artyleryi. Za zniesieniem było 11 głosów a 7 przeciwko. Po mniejszości należało 4 urzędników. Przy tej sposobności mówiono także o trygonometrycznym wymiary Anglii. Utrzymanie tego potwierdzono tylko większością jednego głosu (11 przeciwko 10); kosza wynoszą 3—4000 funt. W jednym z najnowszych numerów Dziennika Times, z powodu uozynionych stosunków rządu do banku, podany jest wykaz pieniędzy znajdujących się w Anglii, z którego okazuje się, że ilość onych jest bardzo znaczna. Mianowicie assygnat bankowych jest w obiegu blisko 23 mil. f. sz., gotowych pieniędzy w banku (majatek prywatnych) prawie 6 mil.; bitygo złota w obiegu 12 mil. f. sz.; podobnie srebro 8 mil.; razem przez banki prowincyjne 7 mil.; razem 56 mil. f. sz. Zdaje się, że niebyło nigdy tyle pieniędzy w obiegu co teraz.

W d. 3. Maja wnioś P. Huskisson w Izbie niższej na mianowanie szczególnego Wydziału do rozpoznania cywilnego zarządu Kanady. Rozumi się tu niższa Kanada część osady angielskiej, zamieszkał a przez osadników Francuzów, którzy na mocy przyznanych im praw i rekojmii, zatrzymali jeszcze początkowe dawne francuzkie feudalne i prywatne prawa, gdy wszędy stłkie przypadki prawa karzącego sązone są podług praw kryminalnych Angielskich. Mianowano natychmiast Wydział i takowy składają: P. Huskisson, Sir James Makintosh, Sturges Bourne, Lord Gower i t. p.

W d. 5. Maja bardzo ważna była dyskusya w obudwóch Izbach względu podniesienia cła na zagraniczną weinę. W obudwóch Izbach mianowano komisyyje śledcze. Ministrowie opierali się wszelkiej nowości w tej mierze.

W d. 28. z. m. rozpoczęto znowu roboty około kanału Tamizy, i robotnicy jeli się z wielką pilnością pracy. Ze wszystkich części Europy, nawet z Ameryki nadeszły plany do dalszego wykonania tego przedsięwzięcia. (G. W.)

Francyja.

Król postanowieniem swoim mianował PP.

Bacot de Romans, Villeneuve i Bourdeau, Jenerałnych Dyrektorów zarządu podatków nie-statycznych, cła, opłaty od wpisu, i dóbr narodowych, oraz członków Izby drugiej, nadzwyczajnymi radcami stanu, nadając onym miejsce i głos w radzie stanu.

Likwidacyja do wynagrodzenia wychodźców narosła w d. 30. Kwietnia na 673 1/2 mil. kapitału, czyli 20 1/4 mil. rentów; a tak już dwie trzecie części całej operacyi ukończono.

Monitor umieścił obszerny okólnik Ministra publicznego oświecenia do Rektora wszystkich akademii Francuzkich, dotyczący się wypełnienia dawniej ogłoszonego postanowienia względem szkół początkowych.

Izba Parów na raport Kommissyi potwierdziła w d. 7. Maja następujące przepisy urządzające Kommissyje szczególne. Gdy po rozpoznaniu przygotowanawczém biur, Izba stosownie do 17. art. regulaminu objawi zamiar odesłania do Kommissyi szczególnej projektu do prawa lub propozycyi, na tenczas zapyta się jej Kanclerz, czyli wybor takowej zostawia swojemu Prezydentowi, lub sama takowy uskuteczni. W pierwszym przypadku Kanclerz przetrzeźwi i wymieni na posiedzeniu Członków Kommissyi; w drugim Izba oznaczy dzień, w którym przedsięwzięcie mianowanie Kommissyi. Wybor ten nastąpi przez Członków biur lub podług form art. 55. regulaminu. Uchwała będzie w protokóle zapisaną. Poczem Izba przedsięwzięła natychmiast podług nowego sposobu utworzenie dwóch szczególnych Kommissyj, jedną do rozpoznania piętnastu projektów do prawa dotyczących podatków na Departamenta dla budowy gościńców; a drugą do rozpoznania projektu do uchwały, względem powtórnego wyboru Deputowanych

W Izbie Deputowanych toczyły się obrady nad prawem względem rewizyi listy wyborowej, i na ostatniem posiedzeniu przyjęto znowa kilka artykułów z różnemi odmianami. Przez najważniejszą z tych odmian, które Minister spraw wewnętrznych w d. 7. Maja przedłożył, w zachodzących sporach względem wyborów, wyznaczono w miejscu rady stanu, sądy, jako władzę spór rozpoznającą, i władzę urzędu Prefekta w tej mierze ograniczono.

Wyrok najwyższego sądu Francuzkiego, w sprawie o sfałszowanie assygnat bankowych, stanowi, że sfałszowanie zagranicznych papierów publicznych, mających w obcych krajach prawny kurs z inną monetą krajową, musi być we Francuzkich papierów bankowych. Za szczególny powód do tego nowego systematu przytacza ów wyrok dokładność, że przy sfałszowaniu pieniędzy

papierowych popełnione jest to samo przestępstwo, co i przy sfałszowaniu efektów handlowych, papierów publicznych i autentycznych. Wszystkie takie przestępstwa ulegają karze galeryowej.

Ostatnia kolumna wojsk Francuzkich, które wyszły z twierdzy St. Sebastian, przybyła do Bajonny. St Sebastian i Pampelunę zajęły już wojska Hiszpańskie.

Wiadomość Gazety Ługduńskiej, że wyprawa w Toulonie uzbrajana przeznaczona jest za-jąć w posiadłość wyspy Balaerskie, odstąpione Francuzi przez Hiszpaniję za dług, ogłasza Dziennik: *Messenger des Chambres*, za niedorzeczność, i mówi, iż do odplynienia tej wyprawy nie masz jeszcze przeznaczonego dnia, i oczekuje ona rozkazów rządu tak co do wyplynienia, jakoteż swego przeznaczenia. (G.W.)

Niemcy.

Jego Królewioowska Mość Xiążę Fryderyk Wirtemberski, powrócił w dobrém zdrowiu do Stutgartu, z podróży do Petersburga.

Król Jmć Saski wyniósł do godności i charakteru Ministrów Konferencyi, rzeczywistego tajnego radcę i Prezydenta Kollegijum Szarbowego Barona Mantuffel, rzeczywistego tajnego Radcę i Posta na c. k. Austryjackim Dworze, Hr. Schulenburg i rzeczywistego tajnego Radcę Alexandra Marg. Piatti.

Danija.

W d. 15. Kwietnia umarł w Kopenhadze tajny Radca konferencyi Hr. Dernab, były Posel na Dworze Hiszpańskim.

Okręt posztowy, który około połowy Marca z Irlandyi wypłynął, zawiął do Kopenhagi. Przez ten odebraliśmy tu wiadomość, że zima w całej Irlandyi bardzo była łagodna i zimno nie przechodziło 8 stopni. Za to powietrze było burzliwe i dżdżyste. Panowało wiele chorób, między innemi zaraźliwa szkarlatyna, która się tam już od 40 do 50 lat nie pokazywała. Na psy prawdziwe było powietrze, i dla tego psy do owczarni są drogie. Połow ryb w zimie dosyć znaczny dochód uczynił. (G.W.)

Rossyja.

Cesarz Jmć. wydał następujący Manifest: Z Bożej Łaski My Mikołaj Pierwszy Cesarz i Samowładca Wszech Rossyj i. t. d. i. t. d.:

Utrzymanie pokoju, którego Rossyja dotąd używała, było zawsze pierwszym przedmiotem Naszjej najsiłniejszej staranności, a dzięki Najwyższemu, usiłowania te nie były dotąd nadaremne. Nagłe wtargnienie Persów najprzód za-

chwiało spokojność na granicach Naszych po tamtej stronie gór Kaukazkich. Lecz odpierając gwałt, gwałtem, z radością ujęliśmy pierwszą sposobność zaniechania wojny. Chlubny i pewny pokój ustalił w tamtych okolicach bezpieczeństwo Naszego Państwa. Wszakże z drugiej strony zagraża Rossyi wojna, Porta Otomańska, i to wojna pustosząca, którą długo gotowała, którą usiłuje uczynić powszechną i do której zwołuje wojsko pod chorągwie wiary.

W Manifestie Naszym, wydanym równocześnie z niniejszym, uwiadomiamy poddanych Naszych o pogroźkach tych i skutkach z nich wyniknąć mogących, uznaliśmy za rzecz potrzebną, przywieść Nasze siły do potrzebnej równowagi, aby z pomocą Bożą nietylko do tej wojny mieć przysposobienie, ale i możność przedłużenia jej, jak skoroby mimo nadziei Naszych i zasad w postępowaniu, jej trwanie z zaciętością nieprzyjaciela przedłużyć się miało. A przeto rozkazujemy:

1) W całym Państwie, oprócz Georgii, Bessarabii i Gubernii Chersońskiej, Ekaterynostawskiej, Pułtawskiej, Słobodzko - Ukrainkiej, Kijowskiej i Podolskiej, zaciągnąć po dwóch rekrutów na każde 500 mieszkańców.

2) W wspomnionych szczęścin Gubernijach, jako najbliższych działań wojennych leżących, a które przeto w naturze będą musiały dostarczać najistotniejszych potrzeb, co się też w podatkach potraci, na ten raz tylko połowę przypadających na nie rekrutów, to jest, po 1 na 500 zaciągnąć, aby nie musiały ponosić ciężaru niestósownego względem innych poddanych. — Restująca połowa do drugiego zaciągu dostawiona będzie, a z niej ci tylko do wojska wzięci będą, którzy po obliczeniu kwitów dla tych pozostają, którzy przyjęci będą za niefrontowych i do miejsc urodzenia nie wracają.

3) Do zaciężnych tą razą rekrutów nie liczą się pułki osadnicze 4 dywizyi jazdy; pułki te nie będąc opatrzone ludźmi z ogólnego zaciągu, stósownie do przepisów dotyczących, mają być dopełnione z własnych obwodów pułkowych.

4) Zaciąg odbywać się będzie na mocy niniejszego rozporządzenia i oddzielnie załączonego Senatowi Ukazu. W Ukazie tym rozkazujemy, dla jak największej ile być może ulgi Naszych ukochanych i wiernych poddanych, między innymi, aby w stanowieniu miary wysokości, przedstawano tylko na koniecznej potrzebie, niemniej, aby ściągane były pieniądze na sprawianie mundurów, podług cen przeszłego zaciągu, bez żadnego podwyższenia.

W. Petersburgu d. 14. Kwietnia roku Pańskiego 1828, a panowania Naszego 3go.

Oryginał podpisany własną N. Pana ręką:
Mikołaj.

Najwyższy Rozkaz do Rządzącego Senatowi dnia 12. Kwietnia 1828 roku:

1) Naznaczywszy Senatorem Abakumowa głównie zarządzającym w dostawie żywności armii naszej, przeznaczonęj do wkroczenia w granice Tureckie, z urzędem tym wkładają się na niego wszystkie obowiązki prawa i odpowiedzialności, nadane Jeneralnemu Intendentowi, ustanowieniem o wielkiej działającej armii: Jeneralny zaś Intendent teyże armii, Jeneral Major Milgunów, pozostając w swoich obowiązkach, pod komendą głównie zarządzającego zostawać będzie. Dla zarządzania Xięztw Mułtan i Wołoszczyzny, zostających pod opieką Naszą, ustanowiliśmy oddzielne przepisy przywa, które z zajęciem tychże Xięztw przez wojska nasze, wejdą w wykonanie; wszystkie zaś inne kraje, które orężem naszym zajęte zostaną, zostawać będą pod zawiadomieniem główne zarządzającego zaopatrzeniem armii żywność, na zasadzie 4 § rozdziału i prawideł dla Intendentów przepisanych.

2) Z przyczyny istniejących okoliczności, uznaliśmy za potrzebne, ogłosić Guberniję Podolską, Chersońską i Bessarabski obwód, w stanie wojennym, na zasadzie ustanowienia dla zarządzającego wielkiej działającej armii i ukazu Rządzącego Senatowi w d. Marca 13. 1812 r. zapadłego, z przyłączeniem onychże do wojennego obwodu 2 armii. Rządzący Senat nie zaiedba, ażeby powyższe rozporządzenia wykonywanemi były.

Najwyższy rozkaz do Rządzącego Senatowi d. 12. Kwietnia r. b.

1) Głównie kommanderującemu drugą armiją Jeneralowi Feldmarszałkowi Hr. Wittgensteynowi, nadają się wszystkie prawa, władza i przywileje właściwe głównie kommanderującym po przeznaczaniu armij do rozpoczęcia działań wojennych.

2) Z przyczyny oddalenia się naczelnika Głównego Sztabu Naszego z Petersburga do drugiej armij, rozkazujemy towarzyszowi jego, zarządzającemu w wojennym Ministerjum Jeneral-Adjutantowi Hr. Czerniszewowi, zająć się to, zarządzeniem głównego Naszego Sztabu.

Dziennik Odeski umieścił postanowienie Jenerala Gubernatora Nowey Rossyi i Bessarabii, uwiadamiające klasę handlową: że porty nasze wolne są od wszelkiego ambargo, i że każdy mocen jest gdziekolwiek mu się podoba wysłać swoje okręty, pod właściwą sobie ban-

dera. Wszelakoż ostrzega się kupców: że gdy Posel Rossyjski opuścił Stambuł, przy terazniejszych zejściach Rossyi z Portą Ottomańską, rząd nie może ręczyć za nietykalność stathów i ich ładunków; dla tego też Kapitanowie, którzyby chcieli przebywać Bosfor pod banderą Rossyjską, na własne tylko ryzyko i z własnem niebezpieczeństwem puszczają się mogą.

Podług opisu podróży Dokt. Edw. Evermana nie masz więcej wszystkich kozaków Uralskich, jak 15,000 osób płci męskiej, wszelako jest między nimi 5500 ludzi zdolnych do służby. Zwykle 3000 ludzi zostaje nieustannie w czynnej służbie, z tych 1500 ludzi stoi na linii morza Kaukaskiego w górę Uralu, a reszta w różnych okolicach kraju Rossyjskiego, w Multanach, w Astrachańskiem, w Petersburgu, w Niżnem Nowogrodzie i w Kazanie. Ci, co pozostają od czynnej służby, trudnią się połowem ryb na morzu Kaspijskiem; odbywa się ón zupełnie po wojskowemu; każdego roku jest trzy głównych połowów, a dwa mniejszych. Połów jesienny wynosi najwięcej 800 do 1000 fur jeziotrów i wyzów. Roczny wywóz ryb wynosi przynajmniej 16 mil. funt., w wartości 2 mil. 400,000 rubli ass., kawioru z 1/2 mil. funt., blisko 1 mil. 800,000 rubli ass. Kawior, czyli ikra rybia, cały rok jest przygotowywaną, i pud (40 funtów) kosztuje na miejscu na wiosnę 14 do 15 rubli, ponieważ dla gorąca podczas kawior musi być dobrze solony, a złąd traci na wartości. W jesieni i zimie płaci się pud kawioru po 20 do 25 rubli. Do solenia ryb i kawioru potrzeba rocznie 8 mil. funt. soli, którą sprowadzają z jezior solnych po stepach. (G. W.)

Multan i Wołoszczyzna.

O dalszych poruszeniach wojsk rossyjskich po ich wniknięciu do Jass, donosi list z nadgranic Multan pod d. 14. Maja pisany, co następuje:

Główny korpus wojska rossyjskiego przeszedł granicę Multan pod wsią Waduluj-Jssak, prawie o dwie mil drogi od miejsca kwarantanny w Reni, i to dopiero w nocy z d. 7. na 8. t. m. zatem o 24 godzin później niżeli korpus, który wszedł przez Skuleni do samej stolicy Multan.

Powodem do tego spóźnienia było w tém samym czasie wezbranie Prutu, dla czego, gdy wszelkie usiłowania postawienia mostu pod Tamarowa próżnemi się okazały, musiano szukać innego miejsca na przejście.

Ponieważ wojska rossyjskie przeszedłszy Prut natychmiast z największą szybkością brzegi Seretu odsadzili, i potem dopiero ku Gałacowi

ruszyli, przeto przecięty one drogę Topuktszemu (Komendantowi tureckiemu załogi Beszli w tym obwodzie) w odwrocie do Braitowa, i takowy wraz ze swojemi ludźmi w liczbie 40 został wzięty w niewolę.

»Chociaż oddział jazdy tureckiej wysłany z Braitowa ku Seretowi, zniszczył promy w d. 8. ze świtem dnia na tej rzece, jednakowoż jeszcze tegoż samego dnia przeszedł tę rzekę bez żadnego oporu korpus rossyjski 10000 ludzi (między którymi jest z 4000 ludzi jazdy wraz ze znacznym parkiem artylerji) i stanął obozem na przeciwko Braitowa.

Aby o ile może być najspieszniej zająć stolicę Wołoszczyzny, po przejściu wojska rossyjskiego pod Waduluj-Jssak, wysłany został korpus 5000 kozaków w prostej linii do Bukarestu, gdzie w d. 11. t. m. miał stanąć. Druga kolumna, która podobnie ruszyła z Jass do Wołoszczyzny pod rozkazami Jenerała Kleist, przybyła dopiero w d. 10. do miasta obwodowego Tekulsz, dwie stacyje od Fokszan odległego.

W Jassach pozostało 6 do 700 ludzi piechoty i 80 do 100 kozaków na załodze.

Pasz - Bazli Aga, Aarif Aga, o którym z początku doniesiono, iż z ludźmi swoimi był wzięty w niewolę w Jassach, poszedł w nocy z d. 6. na 7. przez Roman do Bakou, i z tamtąd, sądząc, że droga ku stronie południowej chmury kozaków przeciągają, udać się miał ku granicy siedmiogrodzkiej. Ludzie pod rozkazami, Pasz - Beszli Agi przechodząc miasta obwodowe Multan zachowywali najcisłejszą karność. (D. A.)

— Z nad Prutu. —

J. C. M. Wielki Xiążę Michał przeprowił się d. 22. b. m., a N. Cesarz Mikołaj, powróciwszy z Izmailowa, dnia 23. b. m. pod Waduluj-Isak przez Prut, i udali się obadwa do obozujących pod Braitowem wojsk Rossyjskich, a mianowicie do głównej kwatery Feldmarszałka Hrabi Wittgensteina w Maximeni, a z tamtąd do Turtukai między Braitowem a Giurgevo.

Wiadomości z Grecyi.

(Z numeru 19. Gazety powszechniej Greckiej z d. 29. Marca.)

Egina d. 28. Marca 1828.

Dzisiaj przybył tu JW. Prezydent z Poros na fregacie Helena, której towarzyszyły dwa inne okręty cesarskie tej samej bandery. Okręty te około zachodu słońca zarzuciły w zatoce naszej kotwice i JW. Prezydent wysiadł na ląd, gdzie przyjęty ze zwyczajnemi honorami i z należytą uroczystością, w towarzystwie Oficerów rossyjskich

okrętów, do mieszkania swojego odprowadzony został. Niebawem dla powitania go zebrali się Członkowie Panhellenionu i wszystkie inne władze.

Prezydent wyjechał w d. 9. t. m. z Naulpii do Poros. Że zaś wolał odbywać podróż lądem, więc jeszcze tegoż samego dnia stanął we wsi Ligury, gdzie nocował. Dnia następującego udał się w dalszą podróż, i zabawiwszy na chwilę w obozie pod Troezen, przybył wieczorem d. 10. t. m. do Poros.

Od tego czasu widać wielką czynność w Sekretaryjacie Stanu. Kilku gońców nadeszło z Dragomestre, i innych wysłano. Angielski bryg i Francuzka galiota zawinęła i odplynęła z listami w kilku godzinach. Admirał de Rigny zabawił jeden dzień w Poros, drugiego odplynął; wyszła także pod żagle fregata Francuzka, jak słychać, w kierunku ku Scio. Dwie Greckie galioty z żywnością postano tutaj (do Eginy). Vice-Admiral Sachuri miał długie posłuchanie u Prezydenta, poczem popłynął do Hydry; za jego przybyciem okazało się 8 brygów i galiot Greckiej marynarki, które czynią przygotowania do wyjścia pod żagle. Okręty te są: Vice Admirala Sachuri i Kapitanów: Stavro Pinotzi, N. Pandeli Nikolaki, K. Notzia, A. Satiri, A. Gud i A. Georgiu. Bryg Kapitana N. Jannitzi, należący do tej floty, popłynął przed kilkoma dniami.

Przy tём poruszeniu na morzu, zaszło także poruszenie w obozie pod Troezen; wojsko tamże zebrane odbyło kilka razy obroty wojenne przez właściwe Kommissyje przedsięwzięte; w Niedzielę d. 23. t. m. udał się sam Prezydent do obozu, odebrał przysięgę od pułków (Chyliarchijów), i dał onym chorągwie. Jedną z tych zatkniono na okręcie admirałskim Admirala Sachuri, resztę na okrętach mniejszych.

Innego rodzaju widowisko wzbudziło w mieszkańców Poros podziwienie. Dzieci w liczbie 80, które szły za pułkami, umieszczono tymczasowie w klasztorze Aja Moni (klasztor święty) pod dozorem Antoniego Papadopala. Do tych dołączone zostaną zapewne niebawem i inne dzieci, walczące z nędzą, dla których Prezydent toż samo wyświadczy dobrodzieństwo.

Z prywatnego listu, pisanego z Salamis, dowiadujemy się, że dnia wczorajszego z naszego obozu pod Eleuzis wyruszył korpus do wsi Menidi (w stronie północnej od Aten), którą Turcy zajmowali. Nieprzyjaciel postrzegłszy, że nasi ciągną, powrócił natychmiast do wsi, dla odparcia naszych. Wszczęła się potyczka, i z początku Turcy jako liczniejsi mieli przewagę; je-

dnakowoż nasi nie zaniedbali zwyciężyć i zmusić nieprzyjaciela do haniebnej ucieczki; goniąc, położyli onych wielu, i nawet wzięli jednego jeńca. Z naszych raniono 6 ludzi; zabrali także nieprzyjacielowi wiele wołów i owiec.

Z tegoż samego pisma dowiadujemy się, że nieprzyjaciela znajdujący się w Attyce, bardzo są opuszczeni.

Akcyjonaryjusze banku:

23. Marca: PP. Kossantyn Bambo ze Spezyi 30 f. s., 24. PP. Panajoti N. Lidoriki kolonnati; 27. P. Bazyli Buturi 500 kol.; 29. PP. Dymitry N. i Emanuel bracia Manussaki 50 kol.; tegoż samego dnia, Jerzy M. Andonopulo 200 kol. Akcyjonaryjusze w produktach: d. 29. Marca: Atanazy Grigotiadi, maisu podczas zbioru za 150 kol.; Kanellopulo podobnie za 100 kol. (Z numeru 20. Gazety powszechniej Greckiej z d. 2. Kwietnia.)

Egina d. 1. Kwietnia 1828.

Dnia wczorajszego zawinęł tu ze Scio Admirał Miauli ze swoją fregatą, przywiózłszy 1200 ludzi, a dzisiaj wiezie onych do Eleusis. Podkownik Fabvier z wojskiem regularnem udągnął do Metana, i dzisiaj przedstawiony był Prezydentowi.

Bolesna wiadomość. Wyprawa do Scio nie powiodła się! Mała flotylla, która przecieko wszelkiemu spodziewaniu ukazała się w Nale tej wyspy, wysadziła do twierdzy Turków; fregata Hellas dawno oczekiwana, przybywszy w d. 14. t. m., nie dopuściła dalszego lądowania. Jednakowoż ta nieznaczna siła sprawiła straszne nieszczęście, nad którym wszyscy dobrzy Grecy i świat cywilizowany ubolewają; jednakże niechaj się na pociechę dowiedzą, że tylko kraj wyspy Scio pozostał w rękę barbarzyńców, zaś wszyscy mieszkańcy Chreścijaństwo są ocaleni. Sciotowie, którzy do tej wyprawy należeli, nie mogą na teraz mówić o tём, ponieważ dzielają smutny stan swoich ocalonych ziomków; lecz później zdadzą oni obszerniej szczerą sprawę o początku, postępie i niepomysłowości tej wyprawy, aby tak Grecy, jakoteż cudzoziemcy powzięli wiadomość, co się właściwie przyczyniło do tego wypadku. *) (D. A.)

*) Kuryjer Smyrnański z d. 12. Kwietnia umieścił tymczasem raport Pułkownika Fabvier do H. Capodistria o wypadkach na Scio, który nie bardzo jest zaszczytnym dla Sciotów i reszty Greków, którzy do tej wyprawy należeli. (P. D. A.)